

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige

Citation: Bording, Anders: "Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid96437/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Vor fangne Sjæl maae længes/ Och takke den trofaste Ven/ 60 Os frelser/ naar vi trænges.</p> <p>VEL derior/ Ædle LYKKE/ dig/ Som Verdens tvang och snare Undgikst saa vel och Lykkelig/ 64 Och nu est uden fare.</p> <p>Lad være/ vj/ som vores art Och Svaghed os tildrifver/ [Pivv] Beklage maae din hedenfart/ 68 Och Sorrig os omgifver.</p> <p>Lad være/ du din anden dig Til ære varst och glæde: Hvorfor hand och saa modelig 72 Din skilsmys maae begræde.</p>	<p>End dog hand før vel tit loed tee Sit Helte-mod och Hjerter/ Naar striden haardest var. Men see/ 76 Hvad gjør ey Længsels Smerte?</p> <p>Ja lad oc være/ du din Tjd Blant os forlænget kunde/ Saa var dog al din dict och jd/ 80 'Til Himlen op at stunde.</p> <p>Du varst for Dydefuld och From: Dig Jorden var for ringe. Din værne-sted och eyedom 84 Du vilde dig til svinge:</p> <p>Hvor nu din Sjæl for Ænglet er/ Och al den frihed nyder/ Som times Lifsens Ædlinger/ 88 Och du for Gud dig fryder.</p> <p style="text-align: right;">A. Bording.</p>
---	--

## 71.

[144] [Den Højærværdige GUDS Mand  
D. Hans Svane,  
Til en vel-forskyt Ære-Minde.  
Begravet den 11 Augusti 1668.]

[Zziiv] Om skønt ey nogen kand paa Jorden her opstige  
Til den Fuldkommenhed/ at hand sig frj kand sig  
For dig/ O Libitjn/ hand jo sin skyldighed  
4 Aflegge maa til dig/ och gaae til grafven need:  
Vort svage Kjød och Blood sig der paa dog forgriller/  
At du saa vredelig dit dræbe-verk bestiller/  
Och dennem snarist hen af Verden rykker bort/  
8 Hves lefnet kunde meest i Verden nytte gjort.

J den sted du din Ret ey nær saa snart udfører/  
Med dennem/ hves Udyd och Arrighed mand hører/  
Och seer med hjertens harm/ at voxe dagligen.  
12 Ney/ Rosen brydes af! Men Tornen staaer igiæn!  
Vor anden Samuel och Ærche-Biskop Svane

- Du for utidelig henrefst fra Kirkens Fanc/  
 Som hand med største pris har baaret oc opract  
 16 Mod vrang Secters sverm/ oc hindret deris act.  
 Du veedst hvad Fyrighed och Fljd hand loed fornemme/  
 Til Kongens Arve-Ret och Herlighed at fremme:  
 Sant och at hand ey som en falsk Abiathar  
 20 Sit Ja gaf til Uraad/ men stedse trofast var.  
 Du saaest/ at hand ey til den Ærche-titels Ære/  
 Som Kongen hannem/ frem for andre/ gaf at bære/  
 Var kommen/ uden ved de rene Dyders Jd/  
 24 Som hannem hafde fuldt fra Barndoms første Tjd.  
 [Zziijr] Dig var bekjendt/ hvor høyt hand stoed hos dem opskrefven  
 Som elske Retvjsshed: Hvor dannis och belevnen:  
 Hvor høytfornuftig/ lærd/ oprictig/ ære-kjær  
 28 Och yndefuld hand var blant os paa Jorden her.  
 Sin store Daniel/ hvis skrifter hand forklarde/  
 Til for-skrift hand sig toeg/ och til hans Lefnet svarde  
 Med Bønner/ Ædrubed och et bestandigt Mood/  
 32 Hvor ved hand klippe-fast imod al Afvind stoed.  
 Ja kortelig/ alt det/ som hand fornam/ at være  
 Sin Gud/ sin Konning och sit Fødeland til ære/  
 Det var/ och bleef/ indtil det sidste Dødsens værk/  
 36 Hans ædle tankers och bedrifiers øye-merk.
- Men see/ jeg mig forseer/ med Døden her at laste.  
 Naturen ofven fra befalning fik/ at haste  
 Med hannem til det maal/ som er alt Kjød bestemt/  
 40 Och løse kroppens aag/ som hand var under klernt.  
 Hans høyt-opljuste Sjæl var alt for Himmel-værdig/  
 Til her blant os at bo: Thi gjorde den strax færdig/  
 Och ikke bad om frist/ men gladelig opfoer  
 44 Til Himlens høye Sal och Englers Jubel-Choor.  
 Der hafver den sit Hjem och Verne-bolig fundet:  
 Der lefver den i Fred/ och hafver sig tilvundet  
 En ævig Adel-Ret/ och Ljfsens ære-krands/  
 48 Och er trind om bekled med Stjerne-pract och glands.  
 [Zziijv] Saa fik da grafven her af hannem intet andet/  
 End det/ som kunde dog ved magt ey længe standet:

Thi som det var af Jord/ det nu til Jorden gaaer/  
 52 Och der til Dommedag sig ud at hvile faaer.  
 Den anden rest/ som er hans høye Dyders Rycete/  
 Tør och ey midlertid for undergang sig frycte.  
 Naar gylden tafle-skrift och marmor-graf forgaaer/  
 56 Vor store Svanes Lof end da ved lige staaer.  
 A. Bording.

## 72.

[Tiij v]

[Den Høy-Acthare/ velvise/  
 Fornemme och nu Salige  
 Mand

Casper Christopher-  
 Søn Schøller/

Fordum Handelsmand Borger och Indvaaner  
 udi Trundhiem/ Til en Priselig eftermæle/  
 opsat af  
 Anders Bording.]

<p>[10] Om mig et huus en tid lang hen  er laant udi at være  Da kand Jeg ikke billigen  4 Der ofver mig besvære  Naar den som huset kommer til  Ey tid och dag vil gifve  Men mig udviser och ey vil  8 Jeg længre der maa blifve.  Och hand i steder. der for mig  En bedre plads vil byde  Som Jeg i fred ævindelig  12 Til eyedom maae nyde  Ja gjerne Ja Jeg færdig gjør  Paa timen strax at vige  Och hannem for hans fromhed bør  16 End der til tak at sige  Hvad andet er vor svage krop  End som en leye bolig</p>	<p>Hvor i vor Sjæl den holdes op  20 Och stedse boer u-rolig.  Nu bruser modgangs haarde storm  Och den forsagt vil gjøre  [11] Nu bruger sig vellysters orm  24 Och vilde den forføre  Nu stræber Sathan och imod  Saa vel med magt som lempe  Nu vil vort eget kjød och blood  28 J mod os selfver kæmpe  Ja (kortelig) den ædle Sjæl  Er saa som her i fængsell  Och maae forsøge mangan pæl  32 Af vedermoed och trængsel  Naar derfor Gud som har lagt den  Til huus i Kroppens hytte  Behager der fra den igjen  36 Til himlen at forflytte</p>
--	---